

Ohnisk

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Herodesovo opilstvo

Matúš 2, 1-8

...je päť hodín ráno, ale ja už od tretej nemôžem spať. Moji spolubývajúci sa vrátili z diskotéky a jeden je tak opitý, že nie je schopný rozumne reagovať. Už ste sa niekedy opili? Je to stav, v ktorom človek nedokáže hodnotiť vážnosť situácie. Na okolie reaguje buď ľahkovážne, alebo nepriateľsky. Opit sa dá ešte aj iným spôsobom. Je možné opiť sa mocou.

Vzdialme sa na chvíľu od jasličiek, v ktorých leží Spasiteľ sveta. Vydajme sa z Betlehema do Jeruzalema. Poďme sa pozrieť do pompézneho paláca. Poďme sa pozrieť na iného kráľa. Herodes. „Aj ten najhorší človek je na niečo dobrý. Služí ako zlý príklad.“ Nevie, kto to povedal, ale o Herodesovi to platí obzvlášť. Hovorilo sa o ňom: „Je lepšie byť jeho prasaťom, než byť jeho príbuzným.“ To, že bol schopný dať zavraždiť aj príbuzných, len aby si udržal trón, bolo ovocím jeho povahy. Korene jeho neslávneho vstupu do dejín siahajú hlboko do jeho temného vnútra. Bol opitý mocou.

Keď prišli za Herodesom mudrci, aby zistili, kde je ten narodený kráľ židovský, zľakol sa. Videl v ňom konkurenciu. V Herodesovi sa spustil rovnaký obranný mechanizmus, za ktorý jeho nešťastní príbuzní platili životom. Do Biblie sa neslávne zapísalo viac kráľov, ktorí boli opití mocou. Moc dáva príležitosť kontroly nad niekým alebo nad niečím. Obyčajné okolnosti ako vstup do manželstva, povýšenie v práci, či kreslo v parlamente ponúka možnosť kontroly. A tá možnosť dokáže oslepiť človeka. Opojí ho.

...nie si náhodou opitý mocou? Je to jednoduché zistiť. Zároveň životne dôležité. Človek opitý mocou si nedokáže všimnúť obyčajnú krásu života, lebo striehne na všadeprítomných duchov – neprajníkov. Už prestáva byť aj správcom, stáva sa len majiteľom. Už múdro nekraľuje, ale sebecky panuje. Kontroluje, ovláda, manipuluje.

Nemá pokoja, pokiaľ udalosti nezodpovedajú jeho predstavám. Býva v dome postavenom z kariet a stále sa bojí, že zaľúka vietor. Dej sa okolo neho veľké veci, ale človek opitý mocou ich svojím skleneným pohľadom nevidí. Žije v napätí a jeho okolie tiež.

Herodes sa zapísal do dejín ako zlý príklad. Ako sa zapíšeš do dejín ty? Biblia nespomína len narodenie Spasiteľa, ale aj iného kráľa opitého mocou, ktorý vtedy vládol. Kráľa, ktorý bol väzňom svojej moci. Kvôli tomu si nevšimol, že prišiel Spasiteľ. Nevšimol si, že sa naplnilo proroctvo. Že Boh otvoril dvere do svojho domu. Keby sa to stalo dnes, tak mu poviem: „Ušiel ti vlak, človeče!“

Neutká ti vlak? Uisti sa, či nie si pod mocou moci. Pilne sa zamysli, či spravuješ alebo vlastniš. Nahí sme sem prišli a nahí odtiaľto odídeme (Jób 1:21). Jedna šanca, jeden život, ale večné následky. V Betleheme sa dialo to, čo nemalo obdoby. Prišlo svetlo na svet. A Herodes si to nevšimol. Možno sa aj okolo teba dejú výnimočné veci. Vidíš ich? Ak áno, tomu ja hovorím Vianoce!

...práve som sa vrátil z izby mojich spolubývajúcich. Modlil som sa pred nimi a nahlas. Prosil som Boha, aby opitému otvoril oči. Aby mu ukázal, že opilstvo je otroctvo. Ale tak ako Herodes, aj on na mňa hľadel skleneným pohľadom...

Branislav
Schmogrovits

Prišiel Kristus

Prišiel Kristus medzi nás
Z nebeskej a veľkej slávy
On ponížil sa kvôli nám
Aby sme boli spasení.

Prišiel Kristus medzi nás
V skrytosti a bez pýchy
Veď narodil sa v maštali
Nie v paláci a hojnosti.

Prišiel Kristus medzi nás
Nie nahlas, ale po tichu
Iba betlehemska hviezda
zažiarila.
Anjeli vtedy spievali
Spasiteľ sa dnes narodil.

Jasná hviezda zažiarila
Ukázala jeho príchod
Kristus prišiel kvôli nám
Priniesol odpustenie hriechov.

Neposlal Boh Syna na zem
Aby ho odsúdil
Ale Kristus prišiel preto
Aby bol každý spasený
Kto v neho uverí -
A nie odsúdený.

M. Čižmáriková-Štrofeková

Fotografia zo školenia v Seredi

Z o b s a h u

str. 2 Adventné zamyslenia
str. 3 Špeciálne pre ženy
str. 4 Ako chcel Max zlikvidovať čas adventu

str. 4-5 Skutočný príbeh z čias totality
str. 6 Svedectvo z Cypru
str. 7 Deti a Vianoce

„Čo by urobil Ježiš...“

Kedy sú Vianoce?

Náramky s takýmto nápisom boli a stále sú veľmi populárne medzi mladými. Ide o odpovede na závažné životné otázky, ako sa zachovať v rôznych situáciách...

Ako sa však stavíme k celospoločenským problémom?

Práve sedím v kancelárii v Capitol vo Washingtone. Oproti mne sedí člen snemovne reprezentantov. Navštívili sme ho v rámci stretnutia s expertami k trom najzávažnejším ohrozeniam stvorenia, ktoré nám bolo zverené: Atómové zbrane, chudoba a klimatické zmeny.

Poslanec kongresu vyjadruje radosť z toho, že sa cirkev chce angažovať v týchto vážnych spoločenských otázkach. Povzbudzuje nás, aby sme ako cirkev zaujali k tejto problematike jasné stanovisko a dodáva: „Musíte argumentovať na základe svojej viery. Je pre nás dôležité počuť, čo máte na základe svojho kresťanstva povedať.“

Neskôr večer stretávame ešte jedného poslanca, ktorý zdôrazňoval to isté, sám je tiež metodistickým kazateľom. Vysvetlil nám, že politici tvárou v tvár konfliktom s náboženskými fundamentalistami chcú počuť, ako sa cirkev na základe Biblie stavia k súčasnej situácii.

Advent je obdobím, kedy viac ako inokedy myslíme na príchod Boha na zem. Advent svedčí o Božej láske k nám a stvoreniu. On nám ho zveril do opatery. Čo by povedal Ježiš pri pohľade na tri najzávažnejšie problémy sveta: Atómové zbrane, chudoba a klimatické zmeny?

Patrick Streiff, biskup
z časopisu Kirche und Welt preložil filip

Keď sa ráno zobudíš s túžbou milovať Pána a v ňom všetkých ľudí – v ten deň sú Vianoce. Keď máš snahu podať ruku tomu, kto ťa urazil – vtedy sú Vianoce. Keď vieš prijať od iných láskavé slovo, úsmev, porozumenie, – v tej chvíli začínajú Vianoce. Kedykoľvek máš snahu druhého ospravedlniť, vtedy sú na pochode Vianoce. Keď dokážeš zabudnúť na seba a myslieť viac na druhých – slávime Vianoce. Keď si dopraješ čas vypočuť druhých – sláviš v duši Vianoce.

Keď uľahčíš námahu blížnemu, venuješ mu pozornosť – teš sa, máš v duši Vianoce. Kedykoľvek vypočuješ zavolanie Pána, ktorý potrebuje tvoju pomoc pri trpiacich, chorých a opustených – potom jasaj od radosti, lebo už žiješ Vianoce. Keď sa včas spamätáš, aby si zadržal nevľúdne slovo, nepriaznivú poznámku – ďakuj za Vianoce vo svojom srdci.

Keď sa zriekneš svojej vôle, svojho názoru, aby si prispel k pokoju – nájdeš Dieťa, Božieho Syna a prežívaš s Ním Vianoce.

Keď povieš Pánovi ochotné a veľkodušné ÁNO, vtedy strhávaš nebo na zem a najúčinnejšie pracuješ, aby nastali na celom svete Vianoce. Keď svojím životom, svojimi skutkami spievaš: Sláva Bohu na výsostiach, vtedy trvajú v tvojom srdci Vianoce.

Viliam Rác

Vianočné pranie

Veľký Boh nám pripravuje vianočný stôl, dáva svojho Syna. A s ním tak veľmi veľa, že to ani nie sme schopní vysloviť: život, pokoj, odpustenie, silu, útechu, nádej, lásku, radosť a ešte oveľa viac. A všetko zadarmo, bez peňazí. Veď za nijaké peniaze sa nedajú také poklady nakúpiť. Vezmime si z Božieho stola, koľko je len možné aj počas týchto Vianoc.

redakčná rada

Krabica zo zlatého papiera

Pred nedávnym potrestal istý muž svoju päťročnú dcérku, lebo si vzala na hranie rolku drahocenného zlatého papiera. Peniaze im sotva postačovali na jedlo, a o to viac sa hneval, keď zistil, že jeho dcéra použila papier na to, aby ním obalila krabicu. Tento balíček naozaj položila pod vianočný stromček.

Hoci ju otec vyhrešil, malé dievčatko odovzdalo balíček svojmu oteckovi, keď si rodina na Vianoce vymieňala dary a povedalo: „To je pre teba, ocko.“ Otec sa zahanbil za svoju reakciu, zlosť ním však mohutne znovu zalomcovala, keď objavil, že krabica je prázdna. Takmer surovo jej povedal: „Ty ani nevieš, malá slečinka, keď niekomu dávaš darček, že by malo v ňom aj niečo ležať.“

Dievčatko naň ohromene vzhladlo, pomaly sa jej veľké oči naplnili slzami, keď odpovedalo: „Ale ocko, krabica nie je prázdna. Ja som do nej dala veľa, veľa bozkov, až bola plná.“

Ota to hlboko zasiahlo. Prikľakol, objal svoje malé dievčatko a prosil, aby mu odpustilo jeho zlosť a hnev. - O krátky čas zahynulo dievčatko pri jednej nehode. - Ešte dnes sa však rozpráva, že jej otec opatroval krabicu vedľa svojej postele až do svojej smrti. Vždy, keď bol v ťažkej situácii, bez odvahy a smutný, otvoril tento balíček, vzal si z nej jeden bozk a spomínal na lásku, ktorú doň „nabozkávalo“ malé dievčatko.

Aj nám bol odovzdaný dar - až po vrch naplnený láskou. Láskou, ktorá nekladie žiadne podmienky, ktorá sa jednoducho dáva. Ktorá hovorí: Myslím na teba. Teba milujem. Pre teba som obetoval až svoj život. Chceš mať moju lásku?

Neexistuje nič cennejšie, čo by sa dalo vlastniť. Teraz ste pred voľbou: Môžete tento príbeh rozpovedať svojmu priateľovi, alebo ho odhodiť a žiť ako doteraz bez toho, že by sa dotkol vášho srdca. Ja som sa rozhodla pre prvú cestu. Lebo priatelia sú ako anjeli, ktorí nám pomôžu opäť na nohy, keď krídla zabudli, ako lietať.

Elizabeth Arnold, z nemčiny M. Z.

Žena a Vianoce

Cítite to? Čo také? No predsa vôňu. Vôňu Vianoc.

Nevravte mi, že sa to nedá. Veď už od októbra na nás svojimi očami vo všetkých hypermarketoch pozerajú Santa Clausovia. Sú obklopení stromčekmi od výmyslu sveta, spievajúcimi, blikajúcimi, ale aj takými, ktoré majú oči alebo aj ruky...

Zovšadiaľ sa ozývajú koledy v tých najneuveriteľnejších verziách a žánroch. Zo všetkých časopisov sa na nás usmievajú celebrity so svojimi zaručene perfektnými vianočnými receptami na kapra, či vianočné pečivo od starej mamy. Presviedčajú nás, že na vianočnom stole musíme mať to, či ono. Čím exotičnejšie špeciality, tým lepšie.

A viete čo? Mám taký pocit, že sa im to z roka na rok viac a viac darí. Kto je voči takýmto „vianočným“ prejavom imúnny, tomu gratulujem (a nemusí čítať ďalej).

Prečo vlastne toto všetko? Odpoveď je veľmi jednoduchá.

Pretože som si všimla, že tieto veci ovládli aj kresťanov. Že nie? Tak si urobme maličký „testík“. Toto je určené hlavne pre ŽENY. Trápia vás neumyté okná? Máte potrebu vypekať niekoľko druhov zákuskov? Trápíte svoju rodinu výčitkami typu „Ja sa tu idem zodrať a vy mi v ničom nepomôžete“? Ak ste na všetky otázky odpovedali „ÁNO“, tak čítajte ďalej.

Čo keby ste to skúsili inak? Tak napríklad. Keď vám doteraz nevadili neumyté okná, tak nech nevadia ani naďalej. Vaša rodina určite prežije aj s jedným druhom zákuskov. A namiesto toho ustavičného napomínania vašich blízkych ich skúste pekne poprosiť o pomoc. Popritom sa môžete dobre porozprávať.

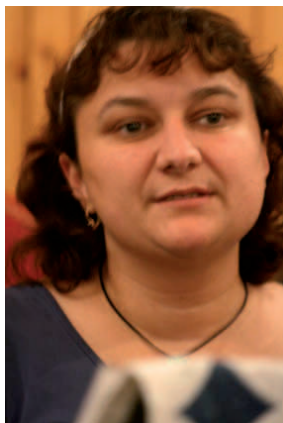
Skúste pomôcť niekomu, kto je možno sám. Nie každý totiž môže sviatky prežiť doma, alebo s niekým.

Ale HLAVNE sa stíšte vo svojom vnútri, prečítajte si o tom Najväčšom a Najkrajšom, čo sa nám kresťanom mohlo stať.

Veď TO NAJLEPŠIE je pred nami.

RADUJTE SA, VEĎ SA VÁM NARODIL SPASITEĽ!

O TOMTO SÚ NAOZAJSTNÉ VIANOCE!!!

Kvetka

TELEVÍZIA - ODMENA ALEBO TREST
(II. časť)

Ako sme písali v minulom čísle, niekedy rodičia dovoľia pozerať televíziu deťom za odmenu. Jedna priateľka mi nedávno povedala, že šéf nejakého oddelenia pre vysielanie TV - Markíza nedovolí svojmu 11-ročnému synovi pozerať programy Markízy, lebo nie sú pre neho vhodné.

Neexistuje návod, ako deti chrániť od vplyvu médií, ktoré by nevyžadovali náš čas. Deti nás potrebujú. Budme im príkladom v tom, čo sledujeme, čítame, počúvame.

SVIATOK PRE DIEŤA.....

Pre mňa je sviatok deň mojich narodenín, keď smiem zapáliť a zhasnúť moje sviečky.
Pre mňa je sviatok, keď od rána sneží a sneží...

Pre mňa je sviatok, keď sa pokazí televízor a otec si so mnou zahrá na Gašparka.

Pre mňa je sviatok, keď nemusím ísť spať sám.

Pokračovanie v ďalšom čísle. Radi uvítame Vaše skúsenosti a názory.

SVETOVÝ DEŇ MODLITIEB ZA GUYANU

Rok čo rok sa znovu potvrdzuje, že SDM je akýmsi „oblokom do sveta“ – alebo ste na prvý raz vedeli, kde leží Guyana a aké zvláštnosti sú v tejto malej krajine? Hoci sa nachádza na juhoamerickom kontinente, patrí z hľadiska historického, hospodárskeho a kultúrneho ku krajinám Karibiku.

„Božia múdrosť dáva nové porozumenie“ - tak znie titul bohoslužby, pripravenej guyanskými ženami na piatok 4. marca 2008. Spolu sa stretávať, prijímať jeden druhého, navzájom sa spoznávať a spoločne vstúpiť do rovnoprávneho dialógu. Nové spoznávanie a nové objavovanie dávno poznaného - to sú podstatné prvky kresťanskej tradície múdrosti, a k tomu nás pozývajú ženy z Guyany! A naozaj sa oplatí zoznámiť sa s touto krajinou a jej problémami.

- 2008 - Guyana: Božia múdrosť dáva nové porozumenie
- 2009 - Papua Nová Guinea: V Kristovi sme jedno telo
- 2010 - Kamerun: Všetko čo dýcha, nech chváli Hospodina
- 2011 - Chile: Koľko máte chleba?
- 2012 - Malajzia: Nech zavládne spravodlivosť
- 2013 - Franciá: Bol som cudzincom a prijali ste ma
- 2013 - Egypt: Zdroje v púšti
- 2014 - Bahamy: Viete, čo som pre vás urobil?

Konferencie sa zúčastnila s. Aurélia Kerekretiová za slovenský a s. Jana Kubaňová za český výbor. Členky týchto dvoch výborov sa spoločne stretli na prípravnom seminári SDM 2008 v Jelke a okrem vypracovania materiálov pre vyvrcholenie celosvetového ekumenického modlitebného hnutia v prvý marcový piatok sa zaoberali Zasadami Svetového dňa modlitieb.

Prípravný seminár k SDM 2008

19. 01. 2008 Košice, Hlavná 89, Teologická fakulta Katolíckej univerzity

26. 01. 2008 - Banská Bystrica, Hurbanova 2, modlitebňa Cirkvi bratskej

02. 02. 2008 - Bratislava, Cukrová 4, modlitebňa Cirkvi bratskej

Medzinárodné stretnutie v Kanade

Začiatkom júna sa zišli zástupkyne takmer zo stovky krajín sveta na medzinárodnej konferencii v príjemnom areáli Seneca College neďaleko Toronta. Konferencie sa uskutočňujú raz za štyri roky, vždy na inom kontinente. Volí sa nový výbor, budúce témy SDM a krajiny, ktoré majú dané téma pripraviť. Témy na ďalšie roky:

Ako chcel Max

OKIENKO
PRE
MLÁDEŽ

zlikvidovať čas adventu

„Na čo je vôbec tento dlhý čas adventu?“ uvažoval malý Max a rozhodol sa, že niečo proti tomu podnikne. „Stačí jedna adventná nedeľa. Hotovo!“ Sadol si za svoj písací stôl a písal listy: Dedovi Mrázovi, Mikulášovi a Santa Clausovi.. Nevedel presne, kto je za túto vec zodpovedný. Pre istotu napísal ešte aj primátorovi mesta a prezidentovi. Nikdy sa nevie!

Potom sa stalo čosi veľmi podivuhodné. Večer pred prvým adventom v správach oznámili, že tento rok bude iba jedna adventná nedeľa a za ňou budú nasledovať hneď Vianoce. Ľudia sa veľmi čudovali a boli celkom rozčúlení: „Ako sa to má stať?“ Farári boli zúfalí, lebo vôbec nemali čas pripraviť vystúpenie pri jasličkách. Obchodníci uvažovali: „Pre tých pár dní sa neoplatí pripravovať vianočný trh.“ A tak sa zachovali vonkoncom všetci. Iba Max sa radoval, že už nebude musieť tak dlho čakať na vianočnú slávnosť. Rád by sa však dozvedel, kto z tých, ktorým bol písal, tento zárak uskutočnil. To však zostalo utajené.

Prvý advent prebehol takmer ako vždy. Ráno mama zapálila sviečku na adventnom venci. Na raňajky mali kakao a čerstvé pečivo. Max mal dobrú náladu. Až do odpolednia. Lebo vtedy chodila celá rodina každý rok na vianočný trh. Keď tam však prišli, trh bol prázdny. „Ako to, že nie je vianočný trh?“, pýtal sa Max. „Pre jeden víkend sa neoplatí stavať toľko stánkov“, odpovedal akýsi muž. „Komu len mohol napadnúť taký nezmysel zrušiť čas adventu, to by som chcel vedieť. Taký bláznivý politický nápad asi patrí k novým šetriacim opatreniam.“

Max sa začervenal, na šťastie to muž nezbadal, lebo sa už zmrákal. Iba si pomyslel: „Vianočného trhu sa môžem vzdať, len aby už tu bol rýchlo Svätý večer“. A ten sa aj čoskoro dostavil.

Kostol sa na bohoslužbu ako vždy zaplnil do posledného miesta. Vianočný stromček pri oltári bol menší ako inokedy, lebo v tej rýchlosti nebol iný naporúdz. Max sa netrepezlivo hniezdil na svojom mieste. Už by si najradšej rozbaľoval doma konečne svoje darčeky. Ako veľmi sa však začudoval, keď po predohre organa

vystúpil farár na kazateľnicu a povedal: „Milí zhromaždení, žiaľ, nebol čas pripraviť vystúpenie pri jasličkách. Za dva dni je to nemožné. Vlastne je vôbec nemožné za dva dni uskutočniť vianočnú slávnosť. Zbor nemohol nacvičiť piesne a mládež upiecť koláčiky, ktoré každý rok rozdávame.“ – „Naozaj!“ zvolala jedna žena. „Koho len mohol napadnúť taký nezmysel! Nemohla som vôbec obstaráť darčeky ani stromček, lebo nebol vôbec vianočný trh.“

Napokon hovorili všetci jeden cez druhého a nadávali. „Nemohol som si ani otvoriť všetky okienka na svojom adventnom kalendári!“, volalo dieťa „...žiadna vianočka...“ – „... adventné návštevy museli odpadnúť...“ – ... „zodpovedných musíme zosadiť...“ Maxovi horela hlava. Zošúveril sa na svojej stoličke a bol červený ako rak. Čo by mal urobiť? Bol predsa za všetko vinný. „Mama“, spýtal sa „tiež ste nenakúpili žiadne darčeky?“ – „Samozrejme, že nie, Max. Kedyže?“ odpovedala mama. „Ale...“, zadŕhal Max „to som ja ... to som však vôbec tak nechcel!“ Mama naňho pozrela s porozumením. Chlapcovi v hlave vírili myšlienky. „Zodpovedných musíme zosadiť!“ – znelo mu stále. „Tu musím predsa niečo urobiť!“ Napokon vstal a bežal k mikrofónu. Zvolal tak hlasno, ako len vládol: „Ja som za všetko vinný!“ Zhromaždenie onemelo. Všetci sa pozerali ohromene na chlapca a Max porozprával, ako to zariadil.

V kostole bolo absolútne ticho. Keď skončil, vystúpil starý pán Adam: „Človeče, Max, ty si ale vtáčik!“ Smial sa na plné hrdlo a povedal: „Tu sa predsa musí dať niečo urobiť!“

V tej chvíli sa otvorili dvere a zjavil sa zvláštny posol. Mal v ruke zvon, aký mali v mestách kedysi vyvolávači, keď ešte neboli noviny. „Na známosť sa dáva! Na známosť sa dáva!“ volal, hoci bolo v kostole ticho. A čo oznamoval, nie je ťažké uhádnuť: Uznesenie o skrátení času adventu sa opäť zrušilo. Lebo napokon pre takú dôležitú udalosť je treba dostatok času, aby sme sa pristavili a naladili sa na ňu.

*Adventné rozprávanie od Dietlinda Steinhofela
(Unterwegs 25/06, z nemč. MZ)*

WÉ-WÉÉ-WÉÉÉ

MINIRUBRIKA O ZAUJÍMAVÝCH A UŽITOČNÝCH WWW-STRÁNKACH.
MÔŽEŠ SEM PRISPIEŤ AJ VLASTNÝMI ODPORÚČANIAM, KTORÉ ČAKÁME NA ADRESE

effatha@umc.sk !

Dnes odporúčame:

www.kinderkirche.de

...pre toho, kto sa v škole pekne učil nemecky sa táto stránka veľmi dobre hodí! Skvelé nápady a návody pre tých, ktorým leží na srdci cirkev a deti v nej...

filip

Ohnisko

Môj manžel nie je zločinec

Skutočný príbeh z čias totality

záver

Nočným vlakom odchádzam z Prahy domov a prvým ranným vlakom cestujem do Budějovic. Stojím pred budovou právnika. „Pane, je to posledná možnosť k pomoci? Ak ty nepomôžeš, sme stratení.” Neochotná sekretárka mi nechce sprostredkovať rozhovor s advokátom. Možno čaká na úplatok... Ale každopádne chce vedieť, o čo sa jedná. Mám dojem, že politicky kontroluje svojho šéfa. „Musím s ním osobne hovoriť a osobne odovzdať dôležitý list.” Som neodbytná a statočne bojujem o svoje právo. Nakoniec ustupuje, a smiem ísť do čakárne. Minúty sa mi zdajú byť dlhé ako hodiny. Modlím sa, usporadúvam si v hlave myšlienky, lebo mám mi advokátovi objasniť situáciu. Konečne vychádza z pracovne a naznačí mi, aby som vstúpila.

Odovzdávam mu list. Pozorne počúva, keď mu opisujem svoju situáciu. „Môj manžel nie je zločinec, ani zlodej, ani vrah. On miluje Ježiša, chce pomáhať ľuďom, ukázať im cestu z nešťastia ku šťastiu, cestu k osobnému víťazstvu...” Ale aj teraz musím z jeho úst počuť to, čo som počula v každej advokátskej poradni v Prahe. „Milá pani, rád by som vám pomohol, ale nemôžem. Okamžite by som stratil svoje miesto.” Tu padla na mňa Božia moc. Ako elektrický prúd prenikla mojim telom. Búchala som pästou na stôl a so zvýšeným hlasom som povedala: „Vy to musíte vziať. Vy nebudete musieť nič robiť, len sedieť na tej stoličke, kde by sedel niekto iný, ktorého by manželovi prideliť štátne úrady a ktorý by musel hovoriť proti nemu. Manžel je vo väzení pre Božiu vec. Boh je jeho advokát. On si ho zastane. On vynesie jeho spor na svetlo. Pamätajte, bez boja padli múry Jericha.” Advokát sa usmial. Jeho dobrácke modré oči pozerali so súcitom na mňa. „Ja to teda vezmem. Zastanem sa vašej veci!” V tej chvíli poznávam na rysoch jeho tváre, že je Žid, ktorému starozákonná správa o pôsobení Božej moci v Jerichu nebola neznáma. Zverila som mu tiež Božie posolstvo, slovo Jeremiáša 15, 20. Toto napísané posolstvo ukázal pri návšteve vo väzení manželovi, aby bol posilnený Božím Slovom.

Dni pomaly plynú, už sú z nich týždne. Deň ako deň, otec je vo väzení a rodina pod mikroskopom policajtov a tajných. Mám predvolanie na siedmu hodinu rannú na policajný úrad v Písku. Neviem, čo to znamená. Väzenie i pre mňa? Na úrade ma už čakajú. Traja tajní, jeden uniformovaný. Pán Barta mi prichádza oproti. Úslužne mi zavesí kabát na vešiak. V miestnosti je rozhodných niekoľko väčších kartónov, v ktorých nám odniesli zhabané knihy. Výsluch začína. Sedím pri písacom stole, naproti mne sedí pán Barta. Pred sebou má písací stroj. V stole je zabudovaný magnetofón. Otočením kľúča v zásuvke sa zapína magnetofón do chodu alebo sa zastavuje. Každá výpoveď je závažná. V pozadí sedí psychologický pozorovateľ. „Pani Sedláčková, poznávate vaše krabice, v ktorých sme odniesli skonfiškované knihy? Môžete mi povedať, komu patrili? Manželovi alebo vám?” Je mi jasné, že majú pre mňa pripravenú pascu, do ktorej by som mohla padnúť. Zvyšujem

pozornosť. Keď poviem: manželove, nikdy nám ich nevrátia. Ak poviem, že patria mne – pôjdem do väzenia. „Čo patrí manželovi”, odpovedám, „to patrí aj mne.” Pán Barta ťuká ukazovák na klávesnicu písacieho stroja. Súčasne otáča kľúčom a zastavuje magnetofón. „Čo ste s nimi robili?” pýta sa pán Barta ďalej a otáča kľúčom, aby zapol magnetofón do chodu. „Čítala som ich.” Znova ťuká ukazovák do stroja, ako keď ťateľ dobe do stromu. „A?” pokračuje pán Barta. „Čítala som ich, a,” napísal som za vetou a” - nesmiem tu škrtáť. Musíte to doplniť.” Moja úvaha je tentokrát dlhšia. Skoro by som si s nimi zavtipkovala: Čistila som ich od prachu – ale vedela som, že táto hra s nimi je nebezpečná. „Musíte to doplniť,” naliehal pán Barta – „Študovala.” „Študovala - a?” opakuje pán Barta. Teraz to bolo jasné, že niečo sleduje. „Rád vám, pani Sedláčková, pomôžem”, ponúka pán Barta svoju pomoc. „Váš manžel je veľmi inteligentný, a výborne odpovedal na túto otázku.” V listoch manželovho trestného protokolu okamžite nalistoval túto otázku. „Knihy som študoval a niektoré z nich som používal ako pomôcky pri príprave svojich kázni.” To som robila tiež, ale vedela som, že za touto výpoveďou niečo skrýva, aj keď som nevedela čo. „Nie, to nenapíšeme”, bránim sa. Pán Barta zvýšil hlas: „Tak povedzte, čo mám napísať. Za nezodpovedanie otázky hrozia dva roky väzenia.” V duchu sa modlím: „Pane, daj mi odpoveď.” „Obsah som vstrebala do svojho ja. Bodka.” Vtedy som netušila, že táto odpoveď ma zachránila pred rozsudkom väzenia na dva roky.

Pri súde obžalovali manžela, že pri prípravách svojich kázni používal západnú literatúru a tak západnú ideológiu rozširoval medzi ľuďmi.

Keď som z polície odchádzala, pán Barta mi podával ruku a gratuloval. Nevedela som však k čomu.

Záver z pripravovanej knihy Zuzany a Josefa Sedláčkových. Zároveň touto cestou manželom Sedláčkovým srdečne ďakujeme a prajeme im veľa síl a múdrosti pri pokračovaní písania knihy.

redakcia

Svedectvo z Cypru

Milí naši bratia a sestry, chceme vás pozdraviť z ďalekého Cypru a napísať niečo o našom živote. Je nám ľúto, že sme sa ozvali až teraz, no nemali sme prístup na internet a pred nedávnym sme si kúpili počítač, takže teraz je to oveľa jednoduchšie.

Je to takmer pol roka, čo tu bývame a môžeme povedať, že s pomocou Božou sme si našli svoje miesto a adaptovali sa. Bývame v Agrose, dedine v jedinej horskej oblasti, ktorá je na Cypre, pretože krajina je nížinatá, na niektorých územiach sa podobá dokonca púšti. Srší to tu temperamentom, dobrotou a otvorenosťou ľudí, no najviac morálkou, ktorá je na poprednom mieste. A práve v tomto je veľký rozdiel v živote tu a na Slovensku. Navyše, táto klíma nám absolútne vyhovuje, dokonca aj v tomto období je natoľko teplo, že voľný čas trávim pri mori.

Čo sa týka práce, všetci traja sme zamestnaní v hoteli, ja s Vladom robím v kuchyni, ide o pomocné práce a umývanie riadu a Vanja obsluhuje zákazníkov. Sme vďační Bohu za Jeho pomoc na začiatku, pretože ako každý začiatok je ťažký aj ten náš bol. No vedomie, že keď sa spoľiehame na Neho, všetko, aj tá najkomplikovanejšia situácia má riešenie. Práve On nám pomohol nájsť si prácu, ubytovanie, ktoré je vo vynikajúcej polohe k hotelu. No, za čo sme najviac vďační, je spoločenstvo v Limasole, do ktorého sme sa pred nedávnym zapojili. Ide o evanjelickú cirkev, niečo medzi baptistami a metodistami, pričom vedúcu úlohu majú Angličania. Je to malý zbor, majú 16 návštevníkov, no veľmi rozmanitých: Angličania, Arabi, Rumuni, Maďari a teraz sme pribudli my. Aj oni sú prenesmierne radi, že sme ich vyhľadali a aj my, pretože doteraz sme nemali spoločenstvo veriacich a neuveriteľne nám to chýbalo. Neustále sme sa modlili, aby sa našiel nejaký zbor podobný nášmu a Pán vypočul naše prosby a poslal nás práve na toto miesto. Sme veľmi za to vďační.

Myslíme na vás, Pán s vami!

rodina Šuljanová

Fotografia z večerného oslavného hudobného zhromaždenia, ktoré bolo ukončením školenia pre pracovníkov ECM

Boh mi dal super prácu

Máte radi svoju prácu? Teraz fakt úprimne. Vstávate ráno a tešíte sa, čo Vás čaká v práci? Asi 50 % z Vás mi asi povie, že som sa zbláznil. Myslím teraz hlavne na pastory a mladých ľudí, ktorí si našli svoju prvú prácu. Splnili sa tvoje očakávania? Toto svedectvo píšem na povzbudenie všetkým, ktorí sú už zúfalí zo svojej práce a chceli by niečo, čo ich bude skutočne naplňovať.

Pred ôsmimi rokmi som nastúpil na východe do jednej nemeckej firmy. Priznám sa, že ma to tam skutočne nadchlo. Samé PC, nové programy, to všetko ma skutočne uchvátilo. Najlepšie bolo, že som rástol aj finančne, z čoho som mal radosť. Všetko sa však zmenilo po piatich rokoch, keď nastúpil nový šéf. Začal robiť také veci, že som sa skoro zrútil. Spoločiatku som mal 5 úloh za celý deň. Potom 10 – 20 – 30. Na konci smeny som nevedel, čo skôr. Takto som pracoval skoro tri roky. Bol som tak vynervovaný, že keď som prišiel domov, hodil som tašku do kúta, zobral som tenisky a šiel si zabehať. Inak by som sa hneď pohádala s manželkou. Často sa mi stávalo, že som z celej sily udrul rukou do stromu zo stresu a tlaku, ktorý som prežíval. Bolo to fakt tvrdé. Do práce som nechodil s radosťou, ale niekedy s plačom a nenávisťou. Za tie tri roky som sa fakt modlil, aby sa zmenila moja práca. Niekedy to bol až zúfalý výkrik. Nevie, mal som pocit, že som dal Bohu tvrdé podmienky. Povedal som mu toto: „Bože, chcem takú prácu, aby som mal plný čas na Teba a na mladú generáciu v Michalovciach, nesmiem klesnúť s platom, aký mám v tejto firme, musím mať čas na rodinu a moje deti.“ Skutočne tvrdé podmienky. Ale či je u Boha toto nemožné? Raz som sa tak trochu zdôveril jednej mojej kolegyni v práci, že chcem odísť. Ona sa na mňa pozrela, vytiahla svoj mobil a dala mi číslo na jej manžela, ktorý pracoval v jednej Dánskej firme. Zavolať som mu a on ma hneď chcel zamestnať. Vybavil som si výpoveď a išiel som do neznáma. Nevedel som, čo konkrétne budem robiť, ale bolo mi to už úplne jedno. Len nech konečne vypadnem z toho blázince. Aké však bolo moje prekvapenie, to nedokážem ani opísať. Môj nový šéf mi povedal: „Peter, budeš pracovať iba cez víkend, celý týždeň budeš mať voľno, budeš mať takýto plat...“ A ukázal mi zmluvu. Div som neodpadol. Bolo to presne, ako som chcel, dokonca aj viac.

K tomu obedy zdarma, káva a čaj za korunu. Myslel som, že je to sen. No nebol, chvála Bohu. Za ten rok, čo tam pracujem, sa v mojom živote veľa zmenilo. V prvom rade mám rád túto prácu. Mám čas na mladých, spolu cvičíme chvály a začali sme hrať v našom zbore. Mám čas na moje deti a manželku. V našom meste sme začali robiť worship festivaly a ja to robím s radosťou, pretože na to mám čas. Keď niekomu poviem, že pracujem iba 2 dni v týždni a aký mám plat, tak len nechápavo krúti hlavou.

Ďakujem Bohu, že On činí zázraky a že vypočúva modlitby svojich detí. Ďakujem Bohu, že môžem naplno pracovať v zbore, kde žijú znovuzrodení ľudia, s ktorými chcem zažiť silné prebudenie v našom meste. Ježiš je mojou skalou a Jeho slovo je mocné. Amen.

*Peter Vaľo
ECM Michalovce*

Ohnisko

Deti a Vianoce

Začiatkom novembra sme sa detí vo veku 5-9 rokov na besiedke

Milé deti, pospájajte čísla a uvidíte, čo sa skrýva na obrázku. Potom celý obrázok vyfarbite!

1. Aký sviatok sú Vianoce?

Monika: Stromček.

Benjamín: Sviatok, kedy sa oslavuje a dávajú sa darčeky.

Sofia: Viem. To sa oslavuje Ježišov deň.

Nikolka: Darčeky.

Kristínka: Vtedy oslavujeme Ježišove narodeniny.

Šimon: Neviem.

Anka: Keď sa Pán Ježiš narodil.

2. Aký je podľa teba najkrajší dar?

Kristínka: Že veríme.

Benjamín: Hracia skrinka.

Monika: Ja by som chcela koňa.

Sofia: Neviem.

Nikolka: Auto.

Anka: Taký ružový písací stroj.

Šimon: Neviem, už si nepamätám.

3. Čo by si chcel/a dostať na Vianoce?

Nikolka: Plyšového koníka, na ktorý sa kreslí s fixkami a potom sa to operie. (Neskôr bola táto požiadavka telefonicky opravená na bicykel.)

Marianka: Strojček na výrobu nálepiek.

Monika: Ja by som chcela koníka. Živého.

Benjamín: Veľký hračkársky hrad s vojakmi.

Kika: Živého psíka.

Šimon: Oblečenie a korčule, keď budem veľký.

4. Je veľmi pekné, keď vieme aj dávať, najmä opusteným alebo chorým ľuďom. Koho by si chcel/a potešiť tieto Vianoce a pripraviť pre neho darček?

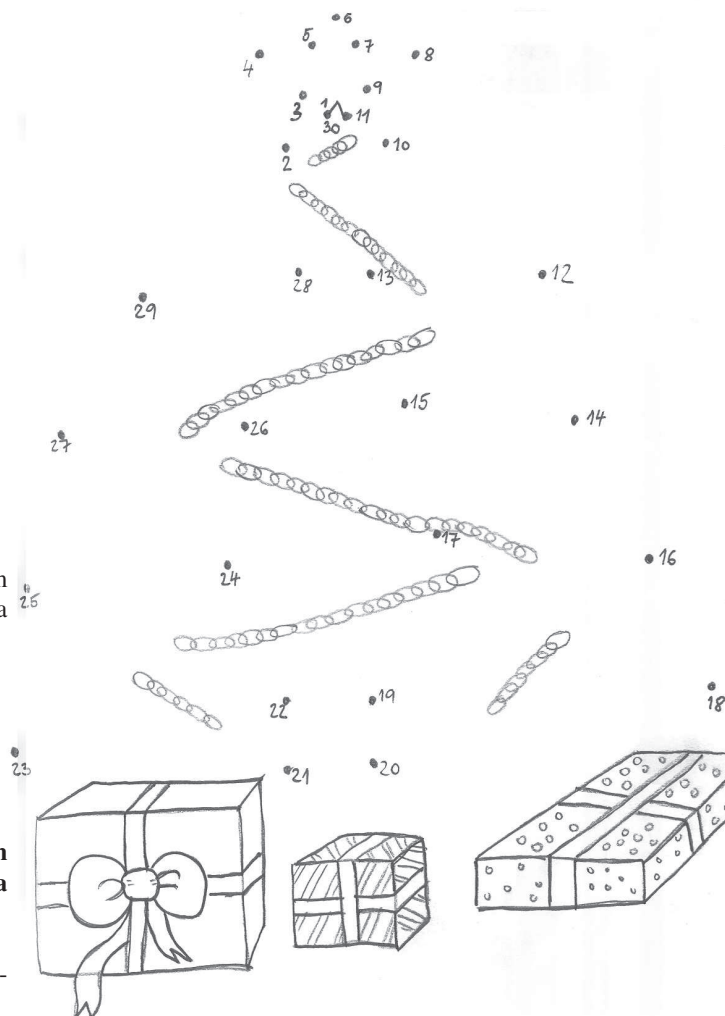
Nikolka: Takému ujovi, ktorý leží v nemocnici a má zlomený chrbát.

Sofia: Tete Marcelke, ktorá býva v ďalekom Švédsku.

Benjamín: Môjmu dedkovi.

Monika: Tete v domove dôchodcov.

Marianka a Kika: Deťom v Detskom domove.

Barbie dom alebo radosť z jednoduchých vecí

Rada by som sa s vami podelila o niečo, z čoho mám naozaj veľkú radosť a za čo som Bohu veľmi vďačná. Ako človek, ktorý má sám zdravotné postihnutie viem, že mnohokrát to nemám ľahké. Niekedy aj tie najjednoduchšie veci sú pre mňa ťažké, ale Boh je ten, ktorý mi dáva silu ísť ďalej. Myslela som si, že mi preto nebude robiť problém stretávať sa s ľuďmi s podobným osudom a možno s ešte väčšími zdravotnými problémami, ale hlboko som sa mýlila. Keď sme pred dvoma rokmi spolu s mojimi priateľmi a kolegami zo zboru kráčali po chodbe Stanice opatrovateľskej služby v Michalovciach, nikto z nás netušil, čo nás čaká a ako to celé dopadne. Mali sme pripravený vianočný program a darčeky. Prvé, čo ma prekvapilo, keď som vošla dnu, bola atmosféra plná pohody a radosti. V duchu som sa pýtala: Bože, ako je to možné, že je toľko postihnutých ľudí? A prečo je to vôbec tak? Samé: prečo, prečo? Tieto myšlienky som však musela zahnať preč. Pomaličky sme začali s programom. Zopár piesní, krátke slovo o Spasiteľovi, ktorý sa narodil a nakoniec rozbaľovanie darčiekov. Pamätám si na slová jednej z mamičiek: „Viete, veľmi som pre svojho syna potrebovala nejaké oblečenie a som veľmi rada,

že práve to som našla v balíčku.” Radosť, ktorú mali deti aj z takých obyčajných vecí ako sú sladkosti, sa nedá opísať. Viete, predsa len vidieť dnes radosť z jednoduchých vecí, je vzácnosť. Dnes deti túžia po PC, úžasných hrách a Barbie domčekoch.

Dokonca už ani rozprávková kniha nie je pre mnohých zaujímavá. Jednoducho žijeme tak, ako žijeme a potom sa čudujeme, že veci sú také, aké sú. V ten deň som sa rozprávala ešte s mnohými ľuďmi. A domov som sa vracala plná dojmov a myšlienok. Ale čo je hlavné? Mala som a ešte stále mám radosť z toho, že som spoznala takých úžasných ľudí. Ľudí, ktorí sú pre mňa veľkým povzbudením a dodávajú mi ešte väčšiu chuť do života. Odvtedy každú prvú stredu v mesiaci chodíme k týmto klientom s biblickým programom. Vždy sa dobre zabavíme a je nám spolu fajn. Som vďačná Bohu aj za veľmi ochotný personál a vedenie. Vždy sú veľmi otvorení nielen pre nás, ale aj pre nové veci „Ďakujem Ti, Pane, že si nám poslal práve týchto ľudí do cesty. Ďakujem Ti, že pre Teba nie je nič prekážkou, ani - choroba, ani postihnutie na to, aby si sa nám dal spoznať...”

Kvetka Balogová

SPRÁVY

Z DOMOVA

Na pozvanie sereďského zboru bolo v dňoch 16. – 17. novembra 2007 školenie „Hudba a spev v cirkvi“ a pastorálka. Školenie bolo uvedené biblickým úvodom doc. P. Procházku a pokračovalo prednáškami „Hudba na bohoslužbách ako nástroj misie“ (ThDr. Dana Sirkovská), „Poklad skrytý v Sionských piesňach“ (Bc. Ľuboš Tagaj), „Práca s hlasom detí a spev v detskej besiedke. Hlas v procese zmeny.“ (ThDr. Dana Sirkovská) a „Práca so skupinou a princípy vedenia hudobného amatérskeho telesa - zvonkohry“ s ukážkou zvonkohry (Mgr. Lenka Procházková). Prednášky boli doplnené aj praktickými ukážkami správneho a nesprávneho spevu a zvonkohry.

Osobitne tvorivou súčasťou sa pre účastníkov stal nácvik štvorhlasného spevu dvoch piesní. Na záver školenia prišli aj niektorí bratia a sestry zo sereďského, trnavského a sládkovičovského zboru a v naplnej modlitebni prežili požehnaný čas pri Božom slove (superintendent Mgr. Robert Zachar) a hudbe v podaní chváliacich skupín z týchto zborov. Prvýkrát vytvorená štvorhlasná skupina zložená z pracovníkov cirkvi zaspievala dve piesne. V sobotu doobeda prebehla pastorálka s osobným zdieľaním účastníkov a krátkymi správami zo zborov, kde najmä odzneli slová o víziách jednotlivých zborov a misijných staníc. Dvojďňový spoločný čas bol účastníkmi bezprostredne hodnotený ako užitočne strávený, naplnený Božím požehnaním a radosťou zo spolčenstva služobníkov a služobníčok Božích.

V tomto čísle čitatelia nájdu darček - CD nosič z večerného koncertu. CD obsahuje: zvonkohru z Bratislavy, spev skupín zo Sereďe, Sládkovičova, Trnavy, spevokol zamestnancov našej cirkvi a spojenú chváliacu skupinu. Veríme, že vás darček poteší.

V novembri na Ohnisko prispeli:

v sume 1650,-Sk jednotlivci:

Berešová Katarína z Popradu

Červeňák Josef z Prahy

nemenovaný darca z Trnavy

zbor Bratislava - mesto v sume: 262,- Sk

spolu: 1912,- Sk. ĎAKUJEME!

Veľkej Británie k nám prišla smutná správa, že známy metodistický evanjelista a spisovateľ Rob Frost zomrel na rakovinu dňa 11. novembra 2007 vo veku 57 rokov. Podľa svedkov odišiel v nezvyčajnom pokoji, obklopený svojou rodinou. Manželka Jacqui opísala jeho smrť ako „svätý čas“. Pred smrťou viac razy povedal, že si neželá žiť v bolestiach, že by dal prednosť ísť do neba k svojmu Otcovi. Boh mu toto želanie splnil.

Rob Frost vykonal jedinečnú službu v metodistickej denominácii i pre širšiu cirkev. Mal srdce evanjelistu a bol tiež vynikajúci rozhlasový komunikátor evanjelia. Pre rozhlasovú stanicu Premier pripravoval pravidelný program „Frost on Sunday“ a pre televíznu stanicu God Channel raz týždenne talkshow s názvom „Frost Debate“. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša za svojho osobného Spasiteľa. Vášnivo miloval a oslovoval ľudí, ktorí stáli mimo cirkvi. V roku 1986 založil misijnú agentúru Share Jesus International s jediným cieľom – prinášať zvest o Ježišovi v rozličných kontextoch a krajinách. Bol tiež učiteľom mise a evanjelizácie na London School of Theology a viacerých ďalších vysokých školách. Napísal viac ako 25 kníh. Jednu z nich s jeho súhlasom sme preložili aj do slovenčiny a je uverejnená na internete na adrese: <http://www.institut.umc.sk/?page=materialy> s názvom: „Evanjelizácia v treťom tisícročí“.

pP

Aliančný modlitebný týždeň 7.-13.1.2008

Ako obstojí naše kresťanstvo dnes?

Svet bohatej a rozmanitej ponuky. Dokonale premyslený moderný marketing...reklamy...Neodbytná vtieravosť ducha doby.

S akou ponukou dnes obstojí kresťanstvo v takomto svete? Má dnes Kristus takto nami ponúkaný šancu? Kde všade sme v našich srdciach, vzťahoch, zboroch i cirkvách položili Kristovmu duchu bariéry? Pán Ježiš Kristus vidí veci zhora. Vidí jednu národnú kresťanskú cirkev a mnohé miestne zbory na Slovensku.

Všetci máme z Jeho pohľadu jediné poslanie: ...hľadať neodbytné vytrvalo stratených tohto sveta. S neuhasiteľným zanietením pre vec im prinášať nádejne dobrú správu o Záchrancovi, ktorý opravuje deštruovanú identitu a zabíja panický strach zo smrti, uzdravuje narušené vzťahy, a navracia pokoj až do samého stredu nepokojného sveta. Stojme v jednote na modlitbách za prítomnosť a pôsobenie Ježiša Krista uprostred nášho národa.

Témy na modlitby:

- Ježiš je v strede celého nášho bytia
- Ježiš je skalou v krízach nášho života
- Ježiš je svetlom sveta
- Ježiš a mladí ľudia
- Ježiš a deti
- Ježiš a potreby ľudí
- Ježiš a Veľké poverenie
- Ježiš a budúcnosť nášho sveta

Redakčná rada:

šéfredaktor:

redaktori:

design:

Milena BELKOVÁ
Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Filip VESELÝ
Marta ZÁLESKÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ